మాకు పెళ్ళయ్యింది

పాటిబండ్ల విజయలక్ష్మి

మంగళ వాయిద్యాలు మధురతరంగా మ్రోగుతున్నాయి.

అమాయకత్వం, అందం మేళవించి రూపు దిద్దుకున్న పదహారేళ్ళ పడుచు పిల్లలు చిరునవ్వులు చిలుకుతూ పందిట్లో హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. పరపరా శబ్దం చేస్తున్న పట్టుపావడాల వింత శబ్దంతో, కిలకిలా నవ్వులు విరజిల్లుతున్న కన్నెపడుచులతో, కన్నుల పండువుగా వుంది పెళ్ళిపందిరి.

అక్కడక్కడ పట్టుచీరెలూ, పట్టు పంచలూ కనిపిస్తున్నా ముఖ్యంగా పల్లవి పెళ్ళి పెద్దరికం చేస్తున్నది మాత్రం ఎక్కువభాగం యువతీ

యువకులే. వాళ్ళలో పరువాల కన్యలే ఎక్కువభాగం వున్నారు.

"భజంత్రీలు గట్టిగా వాయించండయ్యా!" హెచ్చరించాడొక పెద్దమనిషి.

"పెళ్ళికుమార్తెను తీసుకురండి త్వరగా." కేక వేశాడు పురోహితుడు.

పురోహితుడు చెబుతున్న మంత్రాలు తిరిగి చెబుతున్నా, రాజశేఖర్ కళ్ళు పీటలమీదకు రాబోయే పుత్తడిబొమ్మ కోసం ఆరాటంగా ఎదురుచూస్తున్నాయి.

రాజశేఖర్ నిరీక్షణ ఫలించి సరసోక్తులు విసురుతున్న స్నేహితురాండ్ర మధ్య బందీ అయి, తల వంచుకొని ముసిగా నవ్వుతూ మెల్లిగా నడుస్తూ వచ్చి పీటమీద కూర్చుంది పల్లవి. ఒక్కసారి కళ్ళు పైకి ఎత్తి చూసి వెంటనే తల వంచేసుకుంది. సన్నటి పెదాలపై విరిసీ విరియని నవ్వు తళుక్కుమంది.

ఆ ఒక్క చూపుకే పరవశించిపోయాడు రాజశేఖర్

* * *

పల్లవి కళ్ళు, ఆ కళ్ళలో కదలాడే కొంటెతనం, చిలిపిదనం చూసే నేను పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే ఈ అమ్మాయినే చేసుకుంటానని శపథం చేశాడు ఆ రోజు స్నేహితుల మధ్య.

ఓసారి తన స్నేహితుడు ప్రసాద్ పెళ్ళికి మిగతా మిత్రబృందంతో కలిసి ఆ వూరొచ్చాడు. స్నేహితులంతా పందిట్లో తిరుగుతున్న పల్లెపడుచులను చూసి ఏవేవో కామెంట్స్ విసురుతుంటే ఖంగారుపడుతూ వాళ్ళను వారించాడు ప్రసాద్. "ఒరే! క్షేమంగా మీరు హైద్రాబాద్ చేరాలంటే నోళ్ళు కాస్త కంట్రోల్‌లో పెట్టుకోవడం ఎందుకైనా మంచిది. పెద్దవాళ్ళెవరైనా విన్నారంటే వీపులు సాపుచేయగలరు జాగ్రత్త," అంటూ హెచ్చరించాడు.

ఇంతలో మెరుపుతీగలా అటు వచ్చిన పల్లవిని చూసి అందరి కళ్ళూ ఓ క్షణం రెప్పవేయడం మరచిపోయాయి బిగుసుకుపోయిన వాళ్ళవైపు చూసి, ప్రసాద్‌ను చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ,

"కాఫీలు పంపించమంటావా అన్నయ్యా!" అంది పల్లవి

"అవునమ్మా. వూరికే కూర్చుంటే విసుగ్గా వుందట. మర్చిపోయాను, వీళ్ళకు కాఫీకంటే టీ యిష్టం. నా గదిలో లమ్‌సా టీ వుంటుంది. అది కలిపి తెస్తే మరీ మంచిది. టీ మట్టుకు ఎన్నిసార్లు యిచ్చినా వద్దనరు వీళ్ళు," అన్నాడు ప్రసాద్ చిన్నగా నవ్వుతూ, వాళ్ళ కామెంట్స్ పల్లవి ఏమైనా విందేమోనని నర్వస్‌గా ఫీలవుతూ.

"అయితే అన్నయ్యా! టీతో పాటు ఓ అరడజను నిమ్మకాయలు కూడా పంపిస్తాను," అంది పల్లవి

క్రింది పెదవి పై పంటితో నొక్కి-పడ్తూ ఉరగా రాజశేఖర్ బృందాన్ని చూస్తూ.

"నిమ్మకాయలా ? అవెందుకూ" అంటున్న రాజశేఖర్‌వైపు చూసి కొంటెగా నవ్వి, మళ్ళీ ప్రసాద్‌వైపు తిరిగి,

"పైత్యం తగ్గటానికి" అని తక్కున సమాధానం చెప్పి తుర్రుమంది లోపలికి.

నవ్వులతో ప్రతిధ్వనించిందా ప్రదేశం.

ముగ్ధమోహనంగా, అమాయకంగా కనిపించిన పల్లవి చిలిపి సమాధానం విన్న రాజశేఖర్ పల్లవి వెళ్ళినవైపే చూస్తూ.

"అరేయ్ ప్రసాద్ ! ఈ గడుసు పడుచు నీ చెల్లెలని అర్థమైంది. అందరి తరపునా వకాల్తా పుచ్చుకొని మా పైత్యం వదిలించడానికి వచ్చిన నీ చెల్లెల్ని చూడగానే నా కేమనిపించిందో ఫ్రాంక్‌గా చెబుతున్నాను. ఏమీ అనుకోకు. నేను పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే యీ అమ్మాయినే చేసుకుంటాను," అని తన నిర్ణయం స్నేహితులందరి సమక్షంలో ప్రసాద్‌కు చెప్పేశాడు.

"ఒరే రాజూ ! నీ నిర్ణయం నాకు సంతోషకరమైందే కానీ మా శంకరయ్యా బాబాయి దగ్గర ఆస్థిపాస్థులేమీ లేవు. నువ్వు పెళ్ళిచేసుకుంటే...కట్నంగా మా పల్లవిని తప్ప మరేమి యివ్వలేడు. మరి మీ నాన్నగారు నీకు లక్ష రూపాయలు రేటు కట్టారని విన్నాను," అంటున్న ప్రసాద్‌ను మధ్యలోనే ఆపి.

"ఒరేయ్ ప్రసాద్ ! నేను చేసింది 'రాజశేఖర శపథం' అంటే చాణక్య శపథానికి ఏమీ తీసిపోదు. పెళ్ళి చేసుకునేది నేను. నా యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా యింతవరకూ ఏదీ మా యింట్లో జరగ లేదు. ఇంక ఆస్థిపాస్థుల మాటకొస్తే మేం తినగా పది కుటుంబాలను అవలీలగా పోషించగలం. కట్నం మాట కట్టిపెట్టి మీ బాబాయితో సంప్రదించి, ఒప్పించి నాకు లెటర్ వ్రాయవలసిన బాధ్యత నీది నాన్నగారినీ, అమ్మగారినీ తీసుకొని మరోసారి లాంఛనప్రాయంగా పెళ్ళిచూపులకొస్తాను," అన్నాడు ప్రసాద్‌వీపున చరుస్తూ.

"అంత హడావుడేమిటిరా ! వెనకా ముందూ ఆలోచనలేకుండా" అంటున్న ప్రసాద్‌వైపు సీరియస్‌గా చూస్తూ,

"ముందు నీకే యిష్టంలేనట్లుందేంరా" అన్నాడు రాజశేఖర్.

"ఛ! ఛ! అదికాదురా ఫూల్ ! అన్నింటికీ తొందరెక్కువే. నువ్వు కోరి చేసుకుంటానంటున్నావంటే నిజంగా మా పల్లవి అదృష్టవంతురాలు పెద్దగా చదువు సంధ్యలులేని పల్లవి, పల్లెటూరిలో పుట్టి పెరిగిన పల్లవితో నువ్వు ఎడ్జస్టు కాగలవా అని ఆలోచించానంతే" అంటూ నవ్వేశాడు ప్రసాద్.

"ఏమో ! నా అలవాట్లను ఆసరాగా

తీసుకొని నువ్వు సందేహిస్తున్నావేమో ననే ధర్మసందేహం వచ్చింది నాకు. ఏదో ఈ మధ్య పార్టీలలో కొద్దిగా డ్రింకుతీసుకుంటున్నానని నీతో చెప్పాను గదాని, నన్నొక డ్రింకర్డ్‌గా జమ కట్టేసి భయపడ్డావేమోనని అనుమానం. మా ఫరమ్‌కు అనేకమంది ఫారినర్స్ వస్తుంటారు. వాళ్ళకు మర్యాదగా అప్పుడప్పుడూ వెట్ పార్టీ ఇస్తుండటం జరుగుతుంది. ఫర్ కంపెనీ సేక్, వాళ్ళతో తప్పనిసరయితే, ఎప్పుడైనా తీసుకుంటానని నీతో అన్నమాట యిలా మీ చెల్లెల్నివ్వడానికి అడ్డమొస్తుందేమో నని తెలిస్తే, అసలు అని వుండేవాడిని కాదు," అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ రాజశేఖర్.

వాళ్ళలా నవ్వుతూ వుండగానే టీ పట్టుకొచ్చింది పల్లవి సిన్సియర్‌గా.

"ఏవండీ మరి నిమ్మకాయ లేవీ" అన్నాడు రాజశేఖర్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"టీలోకి నిమ్మకాయ లెందుకురా అబ్బాయ్" అంది అప్పుడే అటుగా వచ్చిన హనుమాయమ్మ.

అపరిచితురాలైన ఆవిడ సంబో ధనతో షాక్ తిన్న రాజశేఖర్ ఒళ్ళు మండి,

"పైత్యం తగ్గటానికి అమ్మమ్మ గారూ!" అన్నాడు.

ఆ మాటతో హనుమాయమ్మకూ తల తిరిగింది.

"నీకు నేను అమ్మమ్మలా కన్పిస్తు న్నానట్రా! నిజంగానే నీడికి నిమ్మ కాయలు అవసరమే పల్లవీ" అంటూ వెనుదిరిగింది.

కిసుక్కున నవ్వింది పల్లవి.

కోపంగా చూశాడు హనుమాయమ్మ వైపు రాజశేఖర్. అప్పటికే వెనుదిరిగిన హనుమాయమ్మ అతని చూపులు గమనించలేదు. చూసేవాళ్ళందరికీ ఆ పరిస్థితి నవ్వుతెప్పిస్తున్నా ఆపుకుంటు న్నారు బలవంతంగా.

ఇంతలో ఎదురుగా కనిపించిన సుందరయ్యను చూసి నవ్వుతూ "ఏవిటి బావా అంత హడావుడి. కొడుకు పెళ్ళికే ఇంత హడావుడైతే మరి కూతురి పెళ్ళికెంత హడావుడి పడాలో. కాస్త ఆ పరుగులు తగ్గించు. పడిపోయ్యావంటే లేవదియ్యలేక నేను చావాలి" అంటూ నవ్వుకుంటూ ముందుకు అడుగువేసిన హనుమాయమ్మ ఎదురుగా వస్తున్న కిష్టయ్యగారిని ఢీ కొట్టింది.

"ఛీ! ఛీ! బుద్ధిలేదూ! కాస్త చూసుకొని రాలేవూ" అన్నారు కిష్టయ్యగారు కోపంగా.

"అదేవిటి మావా! నాకు బుద్ధిలేదు సరే మరి. నీ బుద్ధెక్కడికి పోయింది? మీ గూట్లో పెట్టొచ్చావా? నీ చూపు మీ రత్తి దగ్గర వదిలొచ్చావా" అంటూ పకపకా నవ్వుతుంటే,

భయంగా చుట్టూ చూస్తూ, కోపంగా హనుమాయమ్మను చూసి "నీ దుంప తెగ. నిన్ను మాట్లాడించడం పాపమే. అయినా యిక్కడేం చేస్తున్నావు? అలా గాడిపొయ్యిదగ్గర తగలడక" అంటూ విసుక్కుంటున్న కిష్టయ్యగారిని యింకొంచెం ఏడిపిస్తూ,

"గాడిపొయ్యిలో తగలెయ్యడానికి కట్టెలు చాలడంలేదని చెబుదామనే నేను వచ్చాను ఆ దరిద్రులు పొయ్యిదగ్గర వున్న పుల్లలన్నీ తీసుకెళ్ళి పొగాకు బేరన్ పొయ్యిలో వేసుకుంటున్నారు కొట్లో వేరే వున్నయి తెచ్చుకోండిరా అంటే నా మాట వినడంలేదు. నాదేం పోయింది. వచ్చి చెబితే చెప్పు. లేకపోతే ఆ వండేదో మీరే తంటాలు పడండి. చేతినిండా పుల్లలు లేకపోతే నేను చెయ్యలేనా గాడిపొయ్యి దగ్గర వంటలన్నీ. అక్కయ్యతో చెప్పు రత్తిని పిలిపించుకో." అంటూ వెనక్కు తిరిగిన హనుమాయమ్మ చెయ్యిపట్టుకొని,

"మా తల్లిగా, నువ్వు ముందు పొయ్యి దగ్గరకు పదవే నేనొచ్చి చెబుతాను వాళ్ళతో. మా ఖర్మకాలి పెళ్ళి యిక్కడే ఏర్పాటు చేస్తామని చెప్పాము పెళ్ళివారితో. పద తప్పుతుందా!" అంటూ ముందుకు నడుస్తున్న కిష్టయ్యగారిని చూస్తూ ముసిముసిగా నవ్వుతూ ఠీవిగా లోపలి కెళ్ళింది హనుమాయమ్మ.

సినిమా రీలులా అప్పటివరకూ జరుగుతున్న ఆ సీన్ చూసి నవ్వు నాపుకోలేక ప్రసాద్ సైగతో నోళ్ళు బిగపెట్టి వుంచిన వాళ్ళంతా ఒక్కసారే పగలబడి నవ్వారు. వాళ్ళతోపాటే వినోదం చూస్తూ నుంచున్న పల్లవి కూడా నవ్వింది.

"ఇంతకీ ఎవర్రా ఆవిడ ?" అంటూ ప్రశ్నించాడు రాజశేఖర్.

"మీ అమ్మమ్మగారు" అంటూ నవ్వుతూ పరుగెత్తింది పల్లవి.

పకపకా నవ్వుతూ పరుగెడుతున్న పల్లవిని చూస్తూ చిన్నగా నవ్వి, మళ్ళీ సమాధానంకోసం ప్రసాద్ వైపు చూశాడు రాజశేఖర్. అందరూ ఆసక్తిగా వినడానికి ముందుకు జరిగారు.

"ఎవరంటే ఏం చెప్పనురా! ఈ వూరంతటికీ కావల్సిన మనిషి. మకుటం లేని మహారాణి. అలా అని ఆవిడ రాజభోగాలు అనుభవించడంలేదు నాకు వూహ తెలిసినప్పటినుంచీ ఆమెను చూస్తున్నాను. ఆవిడ కెవ్వరూ లేరు. అయినా అందరూ తనవాళ్ళే అనుకుం టుంది. ఎవరింట్లో ఏ శుభకార్యం జరిగినా ఆవిడ లేకుండా జరగదు. అందరికీ ఆవిడ కావాలి. అందరూ ఆవిడకు కావాలి. అందరినీ ఏదో వరసతో తప్ప పిలవదు. సరదాగా అందరితో సరసాలాడుతూ తను నవ్వుతూ అందర్నీ నవ్విస్తూ కాలం గడుపుతుంది. ఎంత వంటైనా నిముషాల మీద రుచిగా చేసిపెట్టగలదు. ఎవ రే పని చెప్పినా కాదనదు.

అందుకే అందరికీ ఆమె అవసరం వుంటుంది. పైసా డబ్బు ఆశించే మనిషి కాదు ఎవరిదగ్గరా. ఆప్యాయంగా ఎవ రేదడిగినా చేసిపెడుతుంది. ఎవరైనా విసుక్కుంటే వెళ్ళిపోతానని బెదిరిస్తుంది. ఇంక వాళ్ళు చచ్చినట్లు బ్రతిమాలి ఆపక తప్పదు. ఆవిడలోవున్న గొప్పతనం ఏమిటంటే, ఎంతకోపం వచ్చినా ఒక్క క్షణమే వెంటనే కరిగిపోతుంది బ్రతి మాలితే. తనకంటే బాగా చిన్న వయసులో వున్నవాళ్ళను పెద్దవాళ్ళగా మన్నించదు. ఆప్యాయంగా పలక రిస్తుంది. తనకు ఈడూజోడూగా వున్న మగవాళ్ళను బావలు, మావలుగా పిలుస్తూ వాళ్ళతో సరసాలాడుతూ ఓ రకమైన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తుంది.

అది చూసేవాళ్ళకూ వినోదంగా వుండటంతో అందరూ హనుమాయమ్మ అంటే యిష్టపడతారు. ఆడవాళ్ళతో కూడా అలాగే చనువుగా ప్రవర్తి స్తుండటంవల్ల ఆవిడ నెవరూ అపార్థం చేసుకోరు. అంతా యిష్టంగా వుంటారు."

"ఆమెతో మాట్లాడినాయన ఎవర్రా ?" కిషోర్ ధర్మ సందేహం.

"ఆయన మా పెదనాన్న కిష్టయ్య గారు." ప్రసాద్ సమాధానం.

"మరి రత్తి? ఆ దే కిష్టయ్యగారి రత్తి?" కృష్ణ చిలిపి ప్రశ్న.

"ష్! అది రహస్యం. మా పెద్దమ్మ విన్నదంటే నా వీపు సాపుచేస్తుంది," అంటూ నవ్వుతున్న ప్రసాద్‌ను చూసి,

"హనుమాయమ్మ ది గ్రేట్. వాట్ ఎ వండర్‌ఫుల్ క్యారెక్టర్?" అంటూ విచిత్రంగా చూస్తున్న ఫ్రెండ్స్‌వైపు చూసి నవ్వుతూ,

"ఒరేయ్ ప్రసాద్! నన్ను 'రా' అందని కోపం వచ్చి పాపం నే నామెను 'అమ్మమ్మా' అన్నాన్రా, పాపం ఆవిడ బాధపడినట్లున్నారు" అన్నాడు రాజశేఖర్.

"అబ్బబ్బే! అదేం లేదురా! కోపం వచ్చినా ఒక్క నిముషమే అని చెప్పానుగా. మళ్ళి మంచి చేసుకోవాలనుంటే నెమ్మదిగా వెనక గాడిపొయ్యి దగ్గర కెళ్ళి 'పిన్నీ భలే ఆకలిగా వుంది, నాకేమైనా పెట్టవా తినడానికి' అని అడుగు.

'అలాగా నాయనా! ఇక్కడే వుండరా. యిప్పుడే వస్తాను,' అని గదిలోకెళ్ళి ఓ అరడజను లడ్డూలూ, బూందీ తన కొంగులో పట్టుకొచ్చి మరీ నీ కిస్తుంది. కావాలంటే ట్రై చెయ్యి" అన్నాడు ప్రసాద్.

ప్రసాద్ ద్విపాత్రాభినయం చేస్తూ, అభినయిస్తూ ఆ మాటలు చెబుతున్న తీరుచూసి, ఫ్రెండ్సందరికీ నవ్వాగ లేదు.

అలా ప్రసాద్ పెళ్ళికి చేబ్రోలులో నున్న నాలుగురోజులూ సరదాగా సంతోషంగా గడిచిపోయాయి.

ప్రసాద్‌ను పల్లవి తండ్రి శంకరయ్య గారితో మాట్లాడి వెంటనే లెటర్ వ్రాయమని చెప్పి ఫ్రెండ్సంతా వెళ్ళిన రెండోరోజు తప్పనిసరిగా హైద్రాబాద్ బయలుదేరాడు రాజశేఖర్. ఆ నాలుగు రోజుల్లో పల్లవి తటస్థపడ్డ సందర్భాలు చాలా వున్నాయి. అయినా కనిపించడం వరకే పరిమితమైంది. మిలమిలా మెరిసే ఆ కళ్ళలోకి అలా కొంతసేపైనా చూడాలని అతని హృదయం తహతహ లాడుతున్నా అలా చూడగలిగే అవకాశం మళ్ళీ బయలుదేరేవరకు రాలేదు.

అతని అవస్థ గమనించిన ప్రసాద్ ఆరోజు పల్లవిని పిలిచి దగ్గిర కూర్చో బెట్టుకొని మాటల్లో పెట్టాడు.

వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుతున్నంతసేపూ రెప్పవాల్చకుండా పల్లవినే చూశాడు రాజశేఖర్.

మధ్య మధ్య అతనివైపు చూసిన పల్లవి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. "అబ్బ! అలా చూస్తాడేం తినేసేలా" అనుకున్నా ఆ చూపుల్లో కనిపించే వింత ఆకర్షణకు లొంగిపోయి, చూడకుండా వుండలేకపోయింది పల్లవి.

"అన్నట్లు పల్లవీ! స్కూల్‌ఫైనల్‌తో ఆపేశావేమే. గుంటూరు దగ్గరేకదా,

కాలేజీలో చేరిఉండాల్సింది" అంటున్న ప్రసాద్‌తో,

"అన్నయ్యా! అన్నీ తెలిసి నువ్వలా అడుగుతావేం. నాన్న ఆరోగ్యం ఈ మధ్య ఏంబావుండటంలేదాయె. ఒక్కరూ వుంటే తన సంగతి తను ఏమీ పట్టించుకోరు. భోజనం చేయమని నేను గుర్తు చేస్తేతప్ప గుర్తు రాదాయనకు," అంటున్న పల్లవివైపు ఆసక్తిగాచూస్తూ-

"మీ అమ్మగారు"...... అంటూ అర్థోక్తిలో ఆగిపోయిన రాజశేఖర్‌వైపు చూసిన పల్లవి కళ్ళు నిండుగా నీళ్ళు నింపుకొని దీనంగా చూశాయి.

"ఓ! ఆయామ్ సారీ! క్షమించండి" అంటూ నొచ్చుకున్నాడు రాజశేఖర్.

"ఇంక నే వెళ్ళొస్తా నన్నయ్యా!" అంటూ లేచిన పల్లవివైపు చూస్తూ "ఈరోజు నే వెళ్ళిపోతున్నాను పల్లవీ!" అన్నాడు రాజశేఖర్.

ఓ క్షణం అతని ముఖంలోకి చూసిన పల్లవి కళ్ళు వర్ణించ వీలుకాని వింత అనుభూతితో మెరిశాయి. మొట్టమొదటి సారిగా రాజశేఖర్‌నోట తనపేరు యెంతో బావున్నట్లనిపించింది.

"మంచిది వెళ్ళిరండి" అంటూ ముందుకు వెళ్ళిన పల్లవి ఏమనుకుందో వెంటనే వెనక్కు తిరిగి-

"అన్నయ్యా! ఇన్ని రోజుల్నుంచీ చూస్తున్నా వారెవరో నాకు పరిచయం చేయలేదు" అంది చిన్నగా నవ్వుతూ ప్రసాద్‌వైపు చూస్తూ.

"అరే! నిజమే! నా కా ఆలోచనే రాలేదు సుమా! మీ యిద్దరూ ఒకళ్ళకొకళ్ళు ముందే తెలుసన్నట్లు అనుకున్నాను," అని నవ్వుతూ వీడు నా కాలేజీ ఫ్రెండ్సందరిలోకి డియరెస్ట్ అండ్ నియరెస్ట్ ఫ్రెండ్ రాజశేఖర్, ది గ్రేట్. మేమంతా వీడిని ముద్దుగా 'రాజా' అని పిలుస్తాం. ప్రస్తుతం చదువు మానేసి బిజినెస్ చూసుకుంటున్నాడు." అని అతనివైపు తిరిగి -

"ఇంక యిది మా అల్లరి అనుంగు చెల్లెలు పల్లవి. మా నాలుగు కుటుంబాలకూ కలిపి ఒక్కతే చెల్లెలు. మా కుటుంబాలకున్న ఏకైక ఆడపడుచు. మా బాబాయి శంకరయ్యగారి ఏకైక పుత్రిక," అంటూ పల్లవి నెత్తిన మొట్టి, అంతలోనే తల నవరిస్తున్న ప్రసాద్‌వైపు నవ్వుతూ చూసి,

'ఊ! ఆపావేం దండకం. పరిచయం చేయాలనే ప్రాథమిక మర్యాదనే మరచిపోయిన శ్రీ శ్రీ ప్రసాద్‌గారి గారాల చెల్లెలు" అంటున్న పల్లవి చెవి మెలేస్తూ నవ్వుతున్న ప్రసాద్ నవ్వుతో శృతి కలుపుతూ,

"మీ వదినవైపు చూస్తూ మనల్ని మరిచిపోయుంటారు. పోనీ ఈసారికి క్షమించేద్దాం లెండి" అంటున్న

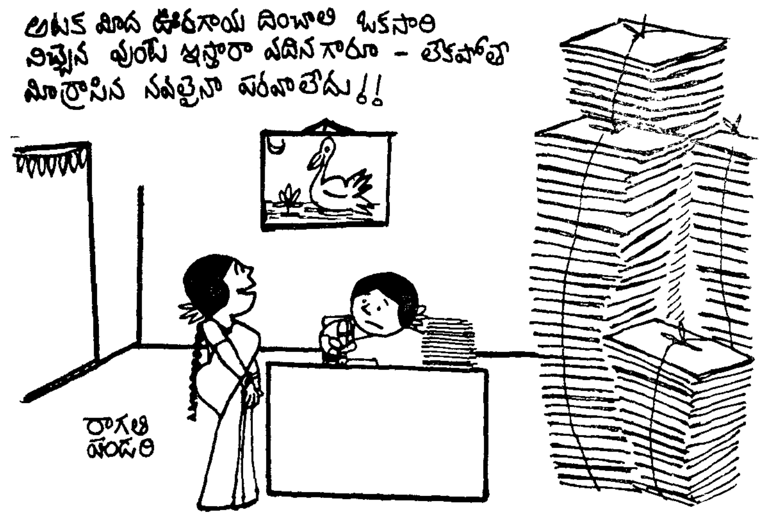

రాజశేఖర్ మాటలకు సిగ్గుగా తల వంచుకుంటున్న ప్రసాద్‌ను చూసి పల్లవీ, రాజశేఖర్ ఒకేసారి నవ్వేశారు.

చిరుకోపంగా చూసిన ప్రసాద్ "ఒరే రాజూ! మీరిద్దరూ ఒకటయ్యారా నవ్వడానికి ? సరే కానీండి ఏంచేద్దాం ఎంతైనా..." అంటూ నవ్వుని ఆపుకొనే ప్రయత్నంచేసి విఫలుడై తనూ నవ్వేశాడు.

బస్సుకు టైమవుతోందని లేచి బస్ స్టాండ్ వైపు అడుగులేస్తూ "బై, పల్లవీ. మళ్ళీ కలుసుకుందాం త్వరలో" అంటూ నవ్వుతూ చెయ్యి వూపి ముందుకు నడిచాడు రాజశేఖర్.

అప్రయత్నంగానే నవ్వుతూ చెయ్యి వూపి, "మళ్ళీ త్వరలో కలుసుకుందాం" అన్న రాజశేఖర్ మాటలను మననం చేసుకుంటూ తమ యింటివైపు వెళ్ళిపోయింది పల్లవి.

ఆ తర్వాత వారం పదిరోజులకే ప్రసాద్ లెటర్ అందుకున్న రాజశేఖర్ ఆనందంగా గంతులేసినంతపనిచేసి, నెమ్మదిగా నాన్నగారి దగ్గరచేరి, విషయం వివరించాడు. వినగానే మొదట ఆయన పెట్టిన నాలుగు చివాట్లూ తిని, చివరకు తల్లితో మాట్లాడకుండా, రెండురోజులు నిరహారదీక్ష పూని, వాళ్ళిద్దరినీ ఆ సంబంధానికి సుముఖులుగా చేసుకున్నాడు రాజశేఖర్.

ఓ శుభముహూర్తాన బయలుదేరి వస్తున్నట్లుగా ప్రసాద్‌కు లెటర్ వ్రాశాడు.

పెళ్ళిచూపులకు వచ్చిన రాజశేఖర్ తలిదండ్రులకు పల్లవి ఎంతగా నచ్చిందో

ఆ పరిస్థితులూ పరిసరాలూ అంతగా నచ్చలేదు. అయినా కొడుకు పట్టుదల తెలిసినవాళ్ళవడంవల్ల పైసా కట్నం లేకుండానే పల్లవిని తమ కోడలుగా చేసుకోడానికి అంగీకరించారు. అయితే పెళ్ళి ఏర్పాట్లు మాత్రం గ్రాండ్‌గా వుండాలని ప్రసాద్‌తో చెప్పారు. మాకున్నంతలో వున్న ఒక్క చెల్లెలికి ఏమీ లోటుచేయమని ప్రసాద్ హామీ యిచ్చాడు.

పెళ్ళికి లగ్నాలు పెట్టుకున్న దగ్గర నుంచీ రాజశేఖర్ మనసు మనసులో లేదు. అనుక్షణం పల్లవి కళ్ళముందే కదలాడుతున్నట్లనుభూతి చెందేవాడు. పల్లవితో పంచుకోబోయే తన జీవితాన్ని గురించి రంగురంగుల కలలు కంటూ ఓ రకమైన వున్మాదావస్థలో వుండే వాడు. తిండీ నిద్రా లెఖ్ఖచేయకుండా తీయటి స్వప్నాల్లో తేలిపోతూ వూహల నందనవనంలో విహరించేవాడు.

పెళ్ళిరోజు ప్రొద్దుట తలనొప్పి విపరీతంగా వచ్చింది. అయినా ఎవరితోనూ చెప్పలేదు. ఊహా ప్రపంచంలో మునిగిపోతూ తలనొప్పిని లెఖ్ఖచేయాలనిపించలేదు. ఆ శుభ ఘడియ లెప్పుడొస్తాయా, పల్లవిని ఎప్పుడు చూస్తానా, అన్న ఆలోచనలతోనే సాయంత్రమైపోయింది

కమ్మని ఊహలతో మనస్సు మనస్సులో లేదు. ఏదో ఆత్రత ఆరాటం ఓ రకమైన ఉద్వేగం, హృదయం నిండుగా మూడు నెలల క్రితం చూసి వెళ్ళిన పల్లవి రూపం అనుక్షణం కళ్ళముందు కదలాడుతోంది. సిగ్గుగా పలచటి చిరునవ్వుతో నెమ్మదిగా వచ్చి తమ ఎదురుగా కూర్చుంటున్న పల్లవి మూర్తీభవించిన అజంతా శిల్పంలా కనిపించింది. అప్పుడూ అలాగే తను చూపుల్ని తిప్పేసుకోలేకపోయాడు తన చూపుల్ని గమనించి తల్లి ప్రసాద్‌తో చెప్పింది, 'యింక అమ్మాయిని లోపలికి తీసుకెళ్ళండి బాబూ!' అని. అప్పుడు తల్లిమీద మొట్టమొదటిసారిగా కోపం వచ్చింది. తన చూపులు తల్లికళ్ళతో కలిసేసరికి ఆప్యాయంగా నవ్వుతున్న ఆ కళ్ళను చూసి సిగ్గుగా కళ్ళు దించేశాడు. తనకు ఎదురుగా తండ్రీ తల్లీ మిగతా పెద్దలంతా వున్నారనే స్పృహే లేకుండాపోయింది.

అలా తనని సమ్మోహితుడిని చేసి దాసుడిగా చేసుకున్న పల్లవి, మరో కొన్ని నిముషాల్లో తన బెటర్ హాఫ్ కాబోతున్న పల్లవిని గురించి ఆలోచనల్లో మునిగి ముసిగా తనలో తానే నవ్వు కుంటున్న రాజశేఖర్ ప్రసాద్ ఏర్పాటు చేసిన జీపులో విడిదింటి నుంచి పెళ్ళి వారింటికి చేరి స్వాగతం పలుకుతున్న ప్రసాద్ వెంట మండపంవైపు వెళ్ళాడు.

* * *

అందరూ తమనే గమనిస్తున్నారనే

ధ్యాసైనా లేకుండా అలాగే రెప్పవాల్చకుండా పల్లవినే చూస్తున్నాడు రాజశేఖర్.

పల్లవి అదృష్టానికి పొంగిపోతూ అంత మంచి సంబంధం కుదిర్చినందుకు ప్రసాద్‌ను వూపిరాడకుండా పొగడేస్తున్నారు ఆ వూరి పెద్దలు.

తాము పుస్తకాల్లో చదివే హీరోలా చక్కటి పర్సనాలిటీతో 'హీమాన్' ధర్మేంద్రలా కనిపిస్తున్న రాజశేఖర్‌ను ఆసక్తిగా ఆనందంగా చూస్తూ తమ భవిష్యత్ గురించి తమకు రాబోయే వరుడు కూడా అలా వుంటే ఎంత బావుంటుంది ? అని ఓ క్షణం ఆలోచించి అంతలో ఆ ఆలోచనలతో గులాబీల్లా ఎరుపెక్కిన చెక్కిళ్ళను అరచేత రాసుకొంటూ సిగ్గుగా తమలో తామే నవ్వుకుంటూ ఆ కళ్యాణ వైభవాన్ని చూస్తున్నారు ఇంకా పెళ్ళికాని పల్లవి స్నేహితులు.

పరిసరాల్ని మరచి, ఏదో తన్మయావస్థలో వున్న రాజశేఖర్ మధ్య మధ్య పురోహితుడి హెచ్చరింపుతో యీ లోకంలోకి వస్తూ అతను చెప్పినట్లు చేస్తున్నాడు.

మాంగల్యం తీసి చేతుల కిచ్చాడు పురోహితుడు. ప్రసాద్ భార్య అరుణ ముందుకు వచ్చి పల్లవి జడ పైకి ఎత్తి పట్టుకుంది. చిరునవ్వుతో ఓ అడుగు ముందుకు వేసి పల్లవివైపు చూస్తూ మాంగల్యం ముడివేయడానికి ప్రయత్నించిన రాజశేఖర్ వేళ్ళు వణికాయి. మంగళసూత్రం జారి పల్లవి ఒడిలో పడిపోయింది. ఖంగారుగా తలెత్తింది పల్లవి.

అందరికీ అదేదో అశుభంగా తోచింది. అరుణ ముందుకు వంగి మాంగల్యం తీసి వరుని చేతికిచ్చింది. మంత్రాలు ఆపేసిన పురోహితుడు,

"కాస్త గట్టిగా పట్టుకో బాబూ !" అన్నాడు.

"ఒరే రాజూ ! ముడులు గట్టిగా వేయరా. అమ్మాయిని తర్వాత చూద్దువు గాని. అదేదో కట్టేస్తే ఆ తర్వాత నీ యిష్టం ఎంతసేపు చూసుకున్నా మా కభ్యంతరం లేదు" అని అరిచాడొక ఫ్రెండ్. ఆ మాటతో అంతా నవ్వేశారు. మళ్ళీ వాతావరణం తేలిగ్గా మారిపోయింది. మాంగల్యాన్ని గట్టిగా పట్టుకొని ముడివేయబోయిన రాజశేఖర్ చేతులు మళ్ళీ వణికాయి. ముడివేయాలని ప్రయత్నించి వేయలేకపోతున్నాడు. అంతా విచిత్రంగా భయంగా చూశారు.

ఎంతసేపటికీ ఒక్కముడీ వెయ్యలేకపోతున్న అతని వేళ్ళ కదలిక చూసి అరుణకు అనుమాన మొచ్చి భయంగా ప్రసాద్‌వైపు చూసింది. ప్రసాద్ కూడా ఆశ్చర్యంగా అతనివైపే చూస్తున్నాడు.

ఇంతలో రాజశేఖర్ తల్లి కూడా ప్రసాద్‌దగ్గరగా వచ్చి "వాడికి వంట్లో బావున్నట్లు లేదు" అని ఆందోళనగా అంటుండగానే, అప్పటికే ముఖమంతా చిరుచెమటలు పట్టిన రాజశేఖర్ మరోసారి ముడి వేయాలని, విశ్వ ప్రయత్నంచేసి విఫలుడై మాంగల్యంతో పాటు తనూ క్రిందకు జారి, పల్లవి మీదకు ఒరిగిపోయాడు. కాస్సేపట్లో పందిరంతా గందరగోళంగా మారి పోయింది. ఎవరిష్టమొచ్చినట్లు వాళ్ళు వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.

"తల్లిలేని పిల్లకు ఇంత అన్యాయం చేస్తారా ?"

"ఆస్తి వుందికదాని "రోగిష్టివాడి కంటగడతారా ?" ఇలా రకరకాల మాటలతో ఎవరికితోచినట్లు వాళ్ళు కామెంట్స్ చేస్తున్నారు.

అప్పటివాకా నువ్వు యింద్రుడివి, చంద్రుడివి అని మెచ్చుకున్న ప్రెసిడెంట్‌గారు,

"అదేమిటోయ్ ప్రసాద్! నీ ఫ్రెండ్ అని చెప్పావు. అతనికి జబ్బున్నట్లు నీకు తెలీకుండా ఎలా వుంది ? పాపం ! పల్లవికి ఎంతో గొప్ప సంబంధం తెచ్చావని మీ బాబాయి నేలమీద నిలవ లేదు. ఇదేనా నువ్వు తెచ్చిన మంచి సంబంధం ?" అంటున్న ఆయనకు సమాధానం చెప్పకుండా ముందుకు అడుగేసిన ప్రసాద్ కళ్ళనిండా నీళ్ళతో తనమీదకు వొరిగిపోయిన రాజశేఖర్‌ని రెండుచేతులతో పైకి లేపిన పల్లవివైపు చూశాడు ఆర్ద్రంగా. రాజుని మోకాళ్ళ మీద ఒంగి కూర్చున్న ప్రసాద్ చేతుల్లోకి వాల్చి రెండుచేతులతో ముఖం కప్పేసుకుంది పల్లవి. ప్రసాద్ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"ఆపెయ్యండి పెళ్ళి! మా అదృష్టంబాగుండి ఆ జబ్బేదో యిక్కడే బయటపడింది. సూత్రధారణ జరిగిన తర్వాతైతే యింకెంత బాధపడాల్సి వచ్చేదో" అంటూ విసురుగా ముందు కొచ్చిన శంకరయ్యగారు పల్లవి చెయ్యి పట్టుకొని వణుకుతున్న గొంతుతో "లేమ్మా! యింకా యిక్కడెందుకు ?" అంటుండే అదురుతున్న పెదాల్ని నొక్కిపట్టి వుంచి,

"ఎక్కడకు రాను నాన్నా ? మాకు పెళ్ళైంది. నాతలపై ఆయన జీలకర్రా, బెల్లం వుంచినప్పుడే నేను ఆయన భార్యనయ్యాను. మా కింకా పెళ్ళి కాలేదనే భ్రమలో వున్నారా ? మంగళ సూత్రం కట్టనంత మాత్రాన మాకు పెళ్ళికానట్లవుతుందా ? పవిత్రమైన పసుపుతాడు నా మెడచుట్టూ కట్టాలాయన. ముడులువేసినా వెయ్యక పోయినా ఆ పసుపుతాడు పవిత్రత తగ్గిపోదు నాన్నా ! ఈ క్షణంనుంచీ మంచీ చెడూ, కష్ట సుఖం అన్నీ ఆయనతోనే" అంటూ స్పృహలేకుండా

పడివున్న రాజశేఖర్‌వైపు ఆవేదనగా చూస్తూ కూర్చుంది పల్లవి.

కళ్ళవెంట ముత్యాలసరాల్లా తెగి పడుతున్నాయి కన్నీళ్ళు. ఈ పిల్ల మన పల్లవేనా ? యిన్ని ధర్మసూత్రాలు ఎప్పుడు నేర్చుకుంది ? మనందరికీ అందనంత ఎత్తుకు ఎప్పుడు ఎదిగి పోయింది ? "మాకు పెళ్లైంది నాన్నా !" అని ఎంత స్పష్టంగా, సరళంగా చెప్పేసింది. ఆశ్చర్యంగా ఆవేదనగా చూస్తున్న శంకరయ్యగారు కన్నీటితో మసకబారుతున్న కళ్ళను పైపంచతో అద్దుకుంటూ నీరసంగా రాజశేఖర్ ప్రక్కనే కూలబడ్డారు.

ఇంతలో రాజూ నాన్నగారు పెళ్ళికి వచ్చిన తమ ఫామిలీ డాక్టర్‌ను కొడుకు దగ్గరకు తీసుకొచ్చారు. ఎప్పుడూ ఎరగని ఈ జబ్బేవిటో తెలీక రాజు తల్లి వరలక్ష్మిగారు కొడుకు తలను ఒళ్ళోకి తీసుకొని.

"రాజు ! నాయనా ! ఏవిటిరా యీ ఖర్మ ! మేం వద్దన్నా కావాలని ఈ పెళ్ళికి ఒప్పించావు. తీరా తాళి కట్ట బోయే సమయానికి యిలా అయి పోయిందేంరా బాబూ !" అంటూ విలపిస్తుంటే భర్త వచ్చి కసురుకున్నారు, 'కాసేపు నోరుమూసుకో డాక్టరుగారు పరీక్ష చేస్తా'రంటూ.

డాక్టర్ అందరినీ ప్రక్కకు తప్పుకోమని రాజశేఖర్‌ని పరీక్షచేశాడు.

"మరేంలేదు మీవాడు పూరికే అందరినీ భయపెట్టేశాడు. ఓవర్‌గా ఎగ్జైట్ అయ్యాడు. అంతకంటే మరేం లేదు. ఓ యింజక్షన్ ఇస్తే రెండు నిముషాల్లో లేచి కూర్చుంటాడు," అంటూ సిరంజిలోకి మందెక్కిస్తుండ గానే గబుక్కున లేచి ముందుకురక బోతున్న రాజశేఖర్‌ని వెంటనే పట్టుకుంది భయంగా పడిపోతాడేమోనని పల్లవి. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు. కృతజ్ఞతగా చూసిన రాజశేఖర్ చూపుకు తలదించుకొని చిన్నగా నవ్వి చెయ్యి వదిలేసింది.

"వాటీజ్‌ దిస్ మై డియర్ బోయ్ ! గొప్ప సీన్ క్రియేట్ చేశావు. అంత ఎగ్జైట్ అయితే ఎలా చెప్పు ? పాపం మీ మమ్మీ ఎంత భయపడిపోయారో తెలుసా ? వీళ్ళంతా నీ కేదో జబ్బుందని యీ పెళ్ళి ఆపుచేద్దామని చూశారు. సమయానికి చిన్నదైనా పల్లవి అందరికీ సరైన సమాధానం చెప్పింది" అంటున్న డాక్టర్ వేణుగోపాల్‌వైపు చూసి నవ్వుతూ,

"సారీ అంకుల్. ఇంకాసేపు అలాగే వుండేవాడినే మీరు ఇంజక్షన్ తీయక పోతే. నాకు ఆ పేరు చెప్పి భయ పెట్టారుగానీ, లేకపోతే భలే తమాషాగా వుంది, ఒక్కొక్కళ్ళ రియాక్షన్స్ వింటుంటే. కాస్త ఎగ్జైట్ అయిన మాట నిజమేగానీ జరిగిందంతా పూర్తిగా నిజం

కాదు. నేను స్పృహతప్పిపోలేదు. మీరంతా అనవసరంగా ఖంగారు పడ్డారు; జస్టేమినిట్ అంకుల్ ! మీ మీ సీట్లలో కూర్చోండి మిగతా కథ తర్వాత చెబుతాను" అని కొంటెగా నవ్వుతూ.

"ఆఁ ! శాస్త్రిగారూ! మీ పని కానివ్వండి" అంటూ మంగళసూత్రం చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. నోరు తెరుచుకొని అందరితోపాటు విచిత్రంగా చూస్తున్న పురోహితుడు, గబుక్కున కీ యిచ్చినట్లే మంత్రాలు ప్రారంభించాడు.

"మాంగల్యం తంతునామే మామ దీవన హేతునాం" అంటూ ప్రారంభించడంతో భజంత్రీలు ఉత్సాహంగా మ్రోగించారు.

మళ్ళీ చిరునవ్వులు విరిశాయి పందిట్లో. ఒక్కసారి గుండెలమీద నుంచి చేతులు తీసేసి హాయిగా గాలి పీల్చుకొని,

'ఈ రాజశేఖర్ నిజంగా హీరోలా వున్నాడే' అనుకొని మళ్ళీ జరుగుతున్న కార్యక్రమం చూడ్డంలో మనస్సులు లగ్నం చేశారు కన్నెపడుచులు. జరిగిన దేవిటో తెలీకపోయినా వరుడు మామూలుగా కనిపించడంతో తృప్తి పడ్డారు పెద్దలంతా.

హాయిగా నవ్వుతూ పల్లవి మెడపై గిలిగింతలు పెడుతున్న వేళ్ళతో ముచ్చటగా మూడుముళ్ళూ వేసి,

"ముడి గట్టిగా వుందో లేదో చూసుకో. లేకపోతే నన్ను నీ కొంగున ముడివేసుకో పల్లవీ" అని గుసగుసగా చెబుతూ ప్రక్కన కూర్చున్న రాజు వైపు వోరగా చూసి పెదాలు బిగించి నవ్వు నాపుకుంది పల్లవి.

పెళ్ళితంతు ముగియగానే

"నిన్ను తన్నాలిరా" అంటూ వచ్చిన ప్రసాద్‌ను చూసి,

"ఇంకాసేపు నే నలాగే పడుకునుంటే నిన్ను తన్నివుండేవాళ్ళు" అంటూ నవ్వుతున్న రాజశేఖర్‌ని చూసి,

"అఘోరించావ్‌లేగానీ, యింతకీ ఈ నాటక మేవిటి ? మేమంతా ఎంత భయపడ్డామో తెలుసా ? ఎందుకురా అలా ఏడిపించావ్ అందరినీ శుభ సమయంలో" అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపిస్తున్న ఫ్రెండ్సందరినీ చుట్టూ కూర్చోబెట్టుకొని,

"మరేంలేదురా, ఓ చిన్న ఎడ్వెంచర్ చేయాలనిపించింది. సంతోషంగా నవ్వుతూవుండే అన్ని శుభకార్యాల్లాగే మా పెళ్ళి. కానీ ఓ క్రొత్త తరహాగా చేస్తే ఎలా వుంటుంది ? అని ఆలోచించాను. నిజానికి పల్లవిని చూసి కాస్త ఎగ్జైట్ అయ్యాను. మాంగల్యం కట్టబోతుంటే మృదువుగా తగిలిన స్పర్శకు వేళ్ళు కొద్దిగా కంపించాయి.

అంతలో పల్లవితో హనీమూన్ ఎక్కడికి వెళ్ళాలనే ఆలోచన వచ్చింది.

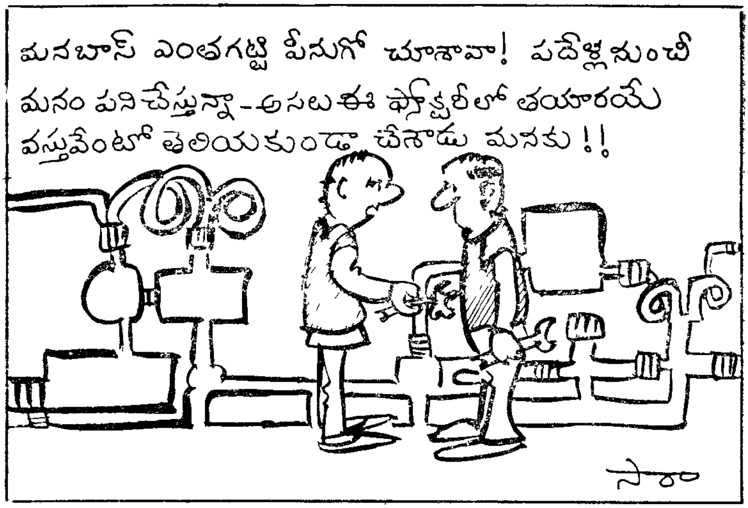

ఆ ఆలోచనల్లో మునిగి, ముడివేయడం మరిచిపోయేసరికి పల్లవి తలపైకెత్తింది. దానితో యీ లోకంలోకి వచ్చిన నేను వులిక్కిపడటంతో మాంగల్యం జారి పల్లవి వొళ్ళో పడిపోయింది. అది ఒళ్ళో పడగానే పల్లవి నావైపు చూసింది. ఆ కళ్ళలో కించిత్ ఆవేదన, ఆందోళన స్పష్టంగా కనిపించాయి. శాస్త్రిగారు మంత్రాలు చదవడం ఆపేసి నావైపు చూస్తున్నారు దాంతో మౌనంగా నన్నే చూస్తున్న అందర్నీ చూసి నాకు చిరుచెమటలు పట్టాయి.

ఈసారి గట్టిగా ముడివేద్దామనుకొని మంగళసూత్రం పట్టుకున్న నాకు, అవును ఈ ఎడ్వంచర్ ఎందుకు చెయ్యకూడదు?యిలా చేస్తే ఏమౌతుంది? ఇప్పుడు న్యాయంగా పెళ్ళి అయీ కానట్టు లెఖ్ఖ. దీన్ని ఎవ రే రకంగా తీసుకుంటారు? ముఖ్యంగా పల్లవి పెళ్ళైనట్లు అంగీకరిస్తుందా లేదా? దాన్నిబట్టి తనకు నామీద ఎంత అనురాగం వుందీ అర్థమౌతుంది. యిప్పుడు యీ సూత్రం కట్టకుండా వుండటం ఎలా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

"వాడి వంట్లో బావున్నట్లు లేదు" అంటున్న మమ్మీ మాటలు వినిపించాయి. అంతే, అదే సాకుగా తీసుకో వచ్చని మాంగల్యాన్ని జార్చి అలాగే క్రిందకు జారిపోయాను. అప్పుడు పల్లవి రెండుచేతులూ నన్ను పట్టుకొని ఆపాయి. ఆ క్షణంలో ఏమనిపించిందో తెలుసా?

'జీవితాంతం నిన్నే పరిస్థితుల్లోనూ పడిపోనివ్వను రాజూ!' అంటున్నట్లున్న ఆ స్పర్శ నాకు వింత అనుభూతిని ప్రసాదిస్తుంటే అలాగే కళ్ళుమూసు కున్నాను.

"వా! వా! వాట్ ఎ రొమాంటిక్ అయిడియా!" కళ్ళు చికిలించాడు కిషోర్.

మళ్ళీ మాట్లాడకుండా కిషోర్ నోరు మూశాడు శ్యాం.

నవ్వుతూ, సాగించాడు రాజు. "ఈ లోపు మీరంతా కలిసి కావాల్సినంత హంగామా చేశారు. ఏది ఏమైనా ఈ ఎడ్వంచర్ అందరికీ గుర్తుంటుందికదా! దానితోపాటు మా పెళ్ళి గుర్తుంటుంది. 'మాకు పెళ్ళైపోయింది' అన్న పల్లవి డైలాగూ గుర్తుంటుంది. ఇక పల్లవి అనురాగమెంతహూదైనదోనాకే కాకుండా పెళ్ళికొచ్చిన వాళ్ళందరికీ తెల్సి పోయింది."

"దానితోపాటు నీకు యింజక్షనంటే భయమని తెల్సిపోయింది" అన్నాడు శ్యాం చెయ్యి లాగేస్తూ కిషోర్.

అంతా పగలబడి నవ్వుతుంటే,

"అరేయ్! అలాంటి అనుభూతి కోసం మళ్ళీ ఓసారి అలా యాక్ట్ చేయాలని వుందిరా" అన్నాడు రాజశేఖర్ కల్లో తేలిపోతూ.

"అలాగే, మళ్ళీ ఆ సందర్భం రావాలంటే నీ షష్టిపూర్తికి ఆ కోరిక తీర్చుకుందువుగానిలే, మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుని మరోసారి మా పల్లవి చేతుల్తో పడిపోకుండా కాపాడబడి" అంటున్న ప్రసాద్ మాటలకు గది నవ్వులతో మారు మ్రోగింది.

"అన్నట్లు, ఇప్పటివిషయం తెలిశాక యింకా పల్లవి పట్టుకుంటుందన్న ఆశ వదులుకో" మంటున్న ప్రసాద్‌ను రాజశేఖర్ వీపున చరిచాడు.

తలుపు చాటున వుండి రాజు చెప్పిన కథంతా ఆసాంతం విన్న పల్లవి స్నేహితులు వైర్‌లెస్ కంటే వేగంగా వార్తను అందజేశారు పల్లవికి.

పల్లవి హనుమాయమ్మను పిలిచి "అత్తయ్యా! ఓ గ్లాసునిండా నిమ్మరసం పట్టుకెళ్ళిపెళ్ళికొడుక్కివ్వమనిచెప్పింది. ఆ మాట వినటమే ఆలస్యం ఆఘమేఘాల మీద వంటశాలలోకి పరుగెట్టి, ఓ పెద్ద గ్లాసునిండా నిమ్మరసం తీసి ఓ రెండు చెంచాల వుప్పు పల్లవి చెప్పినట్లే వేసి రాజూవాళ్ళుకూర్చున్నగదిలోకివచ్చింది.

"నాయనా రాజూ! ఈ నిమ్మరసం త్రాగరా, పైత్యం తగ్గుతుంది. పైత్యం ప్రకోపించి వుంటుంది. నా కా ఆలోచన రాలేదుసుమా. పల్లవి ఎంతైనాతెలివైంది. వూ! తాగు త్వరగా. నా కవతల పనుంది" అంటూ గ్లాసు చేతిలో పెట్టడంతో గ్లాసు ప్రక్కనపెట్టి విరగబడి నవ్వాడు రాజశేఖర్ పల్లవి చేసిన కొంటె పనికి.

"చెల్లాయిని అభినందించి వస్తా" నంటూ పరుగెట్టాడు ప్రసాద్.

"నా తరపునకూడా!" మనసారా నవ్వుతూ కేకేశాడు రాజశేఖర్. అతనితో మొదటి పరిచయంలోనే పల్లవి అన్న నిమ్మకాయలు మాట జ్ఞాపకం వచ్చి

కిషోర్, శ్యాం, అంతా తలుచుకొని తలుచుకొని నవ్వుతుంటే చిరాకేసిన హనుమాయమ్మ-

"చూడబోతే మీ అందరికీ పైత్యం చేసినట్లుంది లేకపోతే ఏవిట్రా ఆ నవ్వులూ" అంది

కూర్చున్న చోటునుంచి లేచిన రాజశేఖర్. హనుమాయమ్మ భుజంచుట్టూ చెయ్యివేసి నవ్వుతూ దూరంగా తీసుకెళ్ళి అతి ప్రయత్నంమీద నవ్వును ఆపుకుంటూ సిన్సియర్గా "పిన్నీ భలే ఆకలిగా వుంది తినడానికేమైనా తెచ్చి పెట్టవూ" అనగానే

"మా నాయనే! మరి చెప్పవేంరా! అసలు నీరసమొచ్చే అలా పడిపోయ్యుంటావ్! యిప్పుడే తీసుకొస్తాను..." అంటూ సంతోషంగా లోపలికెళ్ళిపోయింది. ఆమె వెళ్ళినవైపే చూస్తున్న రాజశేఖర్ పొట్ట పట్టుకొని నవ్వుతూ నుంచున్నాడు. ప్రక్కగది కిటికీమీద అప్రయత్నంగా పడ్డ రాజు కళ్ళకు కొంటెగా నవ్వుతున్న పల్లవి కళ్ళు కనిపించాయి. గబగబా తను కూర్చున్నచోటికెళ్ళి నిమ్మరసం గ్లాసు తీసుకొని నవ్వుతూ పల్లవి వైపు చూశాడ .నోటిదగ్గర పెట్టుకుంటూ. కిటికీ దగ్గరనుంచి లోపలికి పారిపోయింది చిన్నగా నవ్వుతూ. అప్పుడే గదిలో చేరిన పల్లవి స్నేహితురాళ్ళు ఆత్రంగా రాజశేఖర్ను చూడాలని వచ్చి అతను కిటికీ వైపే చూస్తుండటంతో సిగ్గుపడి తుర్రుమన్నారు.

హాయిగా నవ్వుతూ కబుర్లలో పడ్డారు స్నేహితులంతా. రాజశేఖర్, ప్రసాద్ వాళ్ళతో కలిశారు

రాజు హృదయాన ఆనందం విరిసింది.

అనురాగం కురిసింది.

పల్లవినోట పెళ్ళిపీటలపై వినిపించిన మాటలు-

హృదయ ఫలకంమీద ముద్రవేసుకున్న అనురాగపు శాసనాలు. కమనీయ కన్నె హృదయపు కరగిపోని ప్రేమకు చిహ్నాలు. పరస్పరం కళ్ళతో మాట్లాడుకున్న భాషకందని భావాలకు మూగ భాషకు, మూగ ప్రేమకు, భాష్యం చెప్పిన మధుర ఘడియలవి

పెన్ను చేతిలోకి తీసుకున్న రాజు జేబులో నుంచి చిన్న డైరీ తీసి యిలా వ్రాశాడు.

"మాకు పెళ్ళైంది" పలికింది పల్లవి. అని వ్రాసి అండర్లైను చేశాడు.

"అనుపల్లవి మా పూల పల్లకిలో సాగింది."

అని ఆ తర్వాత వ్రాసుకున్నాడు.

ది గ్రేట్ ఎడ్వంచరస్ హీరో రాజశేఖర్.